

¹Da rief Isaak seinen Sohn Jakob und segnete ihn und gebot ihm und sprach zu ihm: Nimm nicht ein Weib von den Töchtern Kanaans; ²sondern mache dich auf und ziehe nach Mesopotamien zum Hause Bethuels, des Vaters deiner Mutter, und nimm dir ein Weib daselbst von den Töchtern Labans, des Bruders deiner Mutter. ³Aber der allmächtige Gott segne dich und mache dich fruchtbar und mehre dich, daß du werdest ein Haufe Völker, ⁴und gebe dir den Segen Abrahams, dir und deinem Samen mit dir, daß du besitzest das Land, darin du ein Fremdling bist, das Gott Abraham gegeben hat. ⁵Also fertigte Isaak den Jakob ab, daß er nach Mesopotamien zog zu Laban, Bethuels Sohn, in Syrien, dem Bruder Rebekkas, seiner und Esaus Mutter. ⁶Als nun Esau sah, daß Isaak Jakob gesegnet hatte und abgefertigt nach Mesopotamien, daß er daselbst ein Weib nähme, und daß er, indem er ihn segnete, ihm gebot und sprach: Du sollst nicht ein Weib nehmen von den Töchtern Kanaans, ⁷und daß Jakob seinem Vater und seiner Mutter gehorchte und nach Mesopotamien zog, ⁸sah auch, daß Isaak, sein Vater, nicht gerne sah die Töchter Kanaans: ⁹ging er hin zu Ismael und nahm zu den Weibern, die er zuvor hatte, Mahalath, die Tochter Ismaels, des Sohnes Abrahams, die Schwester Nebajoths, zum Weibe. ¹⁰Aber Jakob zog aus von Beer-Seba und reiste gen Haran ¹¹und kam an einen Ort, da blieb er über Nacht; denn die Sonne war untergegangen. Und er nahm einen Stein des Orts und legte ihn zu seinen Häupten und legte sich an dem Ort schlafen. ¹²Und

¹قَدَعَا إِسْحَاقُ يَعْقُوبَ وَبَارَكَهُ، وَأَوْصَاهُ وَقَالَ لَهُ، لَا تَأْخُذْ رَوْجَةً مِنْ بَنَاتِ كَنْعَانَ. ²فُمْ اذْهَبْ إِلَى قَدَّانِ أَرَامَ إِلَى بَيْتِ بَثْوَيْلَ أَبِي أُمِّكَ وَخُذْ لِنَفْسِكَ رَوْجَةً مِنْ هُنَاكَ مِنْ بَنَاتِ لَابَانَ أَخِي أُمِّكَ. ³وَاللَّهُ الْقَدِيرُ يُبَارِكُكَ، وَيَجْعَلَكَ مُتَمَرِّمًا، وَيَكْثُرُكَ فَتَكُونُ جُمْهُورًا مِنَ الشُّعُوبِ. ⁴وَيُعْطِيكَ بَرَكَهَ إِبْرَاهِيمَ لَكَ وَلِتَسْلِكَ مَعَكَ، لِتَرِثَ أَرْضَ عَزْرَتِكَ الَّتِي أُعْطَاهَا اللَّهُ لإِبْرَاهِيمَ. ⁵فَصَرَفَ إِسْحَاقُ يَعْقُوبَ فَذَهَبَ إِلَى قَدَّانِ أَرَامَ إِلَى لَابَانَ بْنِ بَثْوَيْلَ الْآرَامِيِّ، أَخِي رَفْقَةَ أُمِّ يَعْقُوبَ وَعِيسُو. ⁶فَلَمَّا رَأَى عِيسُو أَنَّ إِسْحَاقَ بَارَكَ يَعْقُوبَ وَأَرْسَلَهُ إِلَى قَدَّانِ أَرَامَ لِيَأْخُذَ لِنَفْسِهِ مِنْ هُنَاكَ رَوْجَةً، إِذْ بَارَكَهُ وَأَوْصَاهُ قَائِلًا، لَا تَأْخُذْ رَوْجَةً مِنْ بَنَاتِ كَنْعَانَ. ⁷وَأَنَّ يَعْقُوبَ سَمِعَ لِأَبِيهِ وَأَمِّهِ وَذَهَبَ إِلَى قَدَّانِ أَرَامَ، ⁸رَأَى عِيسُو أَنَّ بَنَاتِ كَنْعَانَ شَرِيرَاتٌ فِي عَيْنَيْ إِسْحَاقَ أَبِيهِ، فَذَهَبَ عِيسُو إِلَى إِسْمَاعِيلَ وَأَخَذَ مَخْلَةً بِنْتُ إِسْمَاعِيلَ بِنْتُ إِبْرَاهِيمَ أُخْتُ تَبَايُوتَ رَوْجَةً لَهُ عَلَى نِسَائِهِ. ¹⁰فَخَرَجَ يَعْقُوبُ مِنْ بَيْتِ سَيْعٍ وَذَهَبَ نَحْوَ حَارَانَ. ¹¹وَصَادَفَ مَكَانًا وَتَاتَ هُنَاكَ لِلَّهِ الشَّمْسُ كَانَتْ قَدْ غَابَتْ. وَأَخَذَ مِنْ جَارَةِ الْمَكَانِ وَوَضَعَهُ تَحْتَ رَأْسِهِ، فَاصْطَلَجَ فِي ذَلِكَ الْمَكَانِ. ¹²وَرَأَى حُلُمًا، وَإِذَا سُلْمٌ مَنُصُوبٌ عَلَى الْأَرْضِ وَرَأْسُهَا يَمَسُّ السَّمَاءَ، وَهُوَ دَا مَلَايِكَةُ اللَّهِ صَاعِدَةً وَتَارِلَةً عَلَيْهَا ¹³وَهُوَ دَا الرَّبُّ وَاقِفٌ عَلَيْهَا، فَقَالَ، أَتَا الرَّبُّ إِلَهُ إِبْرَاهِيمَ أَبِيكَ وَإِلَهُ إِسْحَاقَ. الْأَرْضُ الَّتِي أَنْتَ مُصْطَلِجٌ عَلَيْهَا أُعْطِيَهَا لَكَ وَلِتَسْلِكَ. ¹⁴وَيَكُونُ نَسْلُكَ كَثْرَابَ الْأَرْضِ، وَتَمْتَدُّ عَرَبًا وَشَرْقًا وَشَمَالًا وَجَنُوبًا. وَتَبْتَازُكَ فِيكَ وَفِي نَسْلِكَ جَمِيعُ قَبَائِلِ الْأَرْضِ. ¹⁵وَهَا أَنَا مَعَكَ وَأَحْفَظُكَ حَيْثُمَا تَذْهَبُ وَأُزِدُّكَ إِلَى هَذِهِ الْأَرْضِ، لِأَنِّي لَا أَتْرُكُكَ حَتَّى أَفْعَلَ مَا كَلَّمْتُكَ بِهِ. ¹⁶فَاسْتَبَقْتُ يَعْقُوبَ مِنْ تَوْبِهِ وَقَالَ، حَقًّا إِنَّ الرَّبَّ فِي هَذَا الْمَكَانِ وَأَنَا لَمْ أَعْلَمْ. ¹⁷وَخَافَ وَقَالَ، مَا أَهَبَ هَذَا الْمَكَانَ. مَا هَذَا إِلَّا بَيْتُ اللَّهِ، وَهَذَا تَابُ السَّمَاءِ. ¹⁸وَبَكَرَ يَعْقُوبُ فِي الصَّبَاحِ وَأَخَذَ الْحَجَرَ الَّذِي وَضَعَهُ تَحْتَ رَأْسِهِ وَأَقَامَهُ عَمُودًا، وَصَبَّ زَيْتًا عَلَى رَأْسِهِ، ¹⁹وَدَعَا اسْمَهُ ذَلِكَ الْمَكَانَ بَيْتَ إِيلَ. وَلَكِنْ اسْمُهُ الْمَدِينَةُ أَوْلًا كَانَ لُورَ. ²⁰وَنَذَرَ يَعْقُوبُ نَذْرًا قَائِلًا، إِنْ كَانَ اللَّهُ مَعِي، وَحَفَظَنِي فِي هَذَا الطَّرِيقِ الَّذِي أَنَا سَائِرٌ فِيهِ، وَأَعْطَانِي خُبْرًا لِكُلِّ وَتِيَابًا لِأَلْبَسَ، ²¹وَرَجَعْتُ بِسَلَامٍ إِلَى بَيْتِ أَبِي، يَكُونُ الرَّبُّ لِي إِلَهًا، ²²وَهَذَا الْحَجَرُ الَّذِي أَقُمْتُهُ عَمُودًا يَكُونُ بَيْتَ اللَّهِ، وَكُلُّ مَا تُعْطِينِي فَإِنِّي

ihm träumte; und siehe, eine Leiter stand auf der Erde, die rührte mit der Spitze an den Himmel, und siehe, die Engel Gottes stiegen daran auf und nieder;¹³ und der HERR stand obendarauf und sprach: Ich bin der HERR, Abrahams, deines Vaters, Gott und Isaaks Gott; das Land darauf du liegst, will ich dir und deinem Samen geben.¹⁴ Und dein Same soll werden wie der Staub auf Erden, und du sollst ausgebreitet werden gegen Abend, Morgen, Mitternacht und Mittag; und durch dich und deinen Samen sollen alle Geschlechter auf Erden gesegnet werden.¹⁵ Und siehe, ich bin mit dir und will dich behüten, wo du hin ziehst, und will dich wieder herbringen in dies Land. Denn ich will dich nicht lassen, bis daß ich tue alles, was ich dir geredet habe.¹⁶ Da nun Jakob von seinem Schlaf aufwachte, sprach er: Gewiß ist der HERR an diesem Ort, und ich wußte es nicht;¹⁷ und fürchtete sich und sprach: Wie heilig ist diese Stätte! Hier ist nichts anderes als Gottes Haus, und hier ist die Pforte des Himmels.¹⁸ Und Jakob stand des Morgens früh auf und nahm den Stein, den er zu seinen Häupten gelegt hatte, und richtete ihn auf zu einem Mal und goß Öl obendarauf¹⁹ und hieß die Stätte Beth-El; zuvor aber hieß die Stadt Lus.²⁰ Und Jakob tat ein Gelübde und sprach: So Gott wird mit mir sein und mich behüten auf dem Wege, den ich reise, und mir Brot zu essen geben und Kleider anzuziehen²¹ und mich in Frieden wieder heim zu meinem Vater bringen, so soll der HERR mein Gott sein;²² und dieser Stein, den ich aufgerichtet habe zu einem Mal, soll ein

Gotteshaus werden; und von allem, was du
mir gibst, will ich dir den Zehnten geben.